

INFOLISTY ZRNKA

Ročník I. číslo 3. červenec 2009

Informační dvoutměsíčník o organizacích v libereckém regionu

Cena 15,-

Vážení čtenáři,

delší dobu jsme uvažovali o změně vzhledu internetových stránek sdružení i o změně vzhledu Infolisty Zrnka. V květnu se stalo to, že nám vstoupil do cesty Karambol.

Na internetových stránkách sdružení vznikla závada se zobrazováním textů. Situace nás vhodila do okamžitého řešení. Podařilo se nám z uchované dokumentace sestavit Archiv článků a ostatní texty jsou nahrazeny nebo ztraceny navždy. Karambol za nás vyřešil dlouhodobé rozhodování o změně.

Od června jsou již v provozu nové internetové stránky sdružení. Oproti dřívějšímu jsou články formátovány do PDF a byla přidána rubrika Videá z různých akcí, rubrika Spřátelené organizace, které se mohou cestou Infolisty Zrnka prezentovat.

Formulář pro zájemce do našeho evidenčního seznamu, je ke stažení na stránkách, nebo nás navštivte v sídlo sdružení. Oprava sebou přinesla i nový vzhled Infolisty Zrnka.

Čtenářům přejeme pěkné počasí a slunečné dny přicházejícího léta bez karambolů. Pokud vám předci nějaký vstoupí do cesty tak si pamatujte:

„Každá věc má svůj rub i líc, a že se nic neděje bez příčiny. Snažte se vše brát s nadhledem, úsměvem, i když se někdy derou slzičky do očí“.

Lenka Vanclová

Obsah

- str. 1. Výlet do Dětenic
- str. 2 - 3. Etapy o.s.Zrnko naděje
- str. 4.-13. Svět kolem nás / květen - červen
 - Ø CPR M.E.D.
 - Ø o.s.Zrnko naděje
 - Ø Ruské kuželky ...Jak to bylo...
 - Ø Semily Family
 - Ø Rozhovor v Galerii XY
 - Ø Rozhovor s Jitkou Bažantovou
 - Ø Pohádkový svět a básně Iveta Kovářová
- str. 14. Prázdninový program 2009
- str. 15. Internet / VIDEO
 - Ø Příběh „Srdcovka“
- str.16. Stálá výzva / informace

Dětenice

Občanské sdružení Zrnko naděje dne 23. 5. 2009 pořádalo výlet do Českého ráje, obec Dětenice.

Programem výletu byla návštěva zdejšího zámku Dětenice s prohlídkou pivovaru. Dále jsme pro účastníky našeho zájezdu rezervovali i místa v široko daleko známé středověké krčmě. Výletu se zúčastnili členové o.s.Zrnko naděje, členové o.s. S(C)HODY, klienti o.s. D.R.A.K a přátelé nás všech, kteří pomáhali lidem se zdravotním omezením a vozíčkářům při překonávání míst, kde není bezbariérový přístup. Pro členy sdružení a jejich přátele byl zajištěn bezbariérový autobus s plošinou.

Po příjezdu do Dětenic jsme zamířili na zdejší zámek Dětenice. Před prohlídkou zámku, která začínala od 12hod. jsme měli čas cca 30min. a tak jsme na zahradě obdivovali pštrosy. Zámek Dětenice nemá bezbariérový přístup, ale za pomoci přátel se vozíčkáři zúčastnili prohlídky a do prvního patra jsme je vynesli. Potom jsme pokračovali prohlídkou pivovaru. Zachované rekvizity z dřívějších časů jak se vše vyrábělo, jsou umístěny v půdním prostoru nemovitosti, kde jsou prudce postavené dřevěné schody. Vynést vozíčkáře by byl velký hazard a tak se prohlídky nezúčastnili, ale nafotili jsme pro ně vše, co tam bylo. Po 13hodině jsme vstoupili do středověké krčmy, kde jsme měli rezervované stoly. Usedli jsme a užívali si kouzlo středověku.

Středověká mluva „...tak co chásko, budete žrát a chlastat...“ J Každý si objednal dle menu a všichni jsme si dosyta nacpali pupíky a ochutnali dětenické pivečko. Cestou domů jsme společně zpívali písničky a všichni byli spokojeni s výletem. (celá fotogalerie z výletu na stránkách sdružení). Poznámka o bezbariérovosti ANO - NE: zámek Dětenice NE, pivovar NE, středověká krčma ANO, ale přístup na WC NE (schody).

Zámek Dětenice

Poděkování

Občanské sdružení Zrnko naděje děkuje semilské pekárně JVS, která darovala koláče na výlet. Děkuje ČSAD Jablonec nad Nisou za zajištění bezbariérového autobusu. Poděkování patří i organizátorům na zámku Dětenice s prohlídkou pivovaru a ve středověké krčmě děkujeme všem za nezapomenutelný zážitek.

ETAPY o. s. Zrnko naděje

Pro dosažení návrhu plánu projektu společného bydlení v komunitě pro společenství lidí s tělesným hendikepem za pomoci zdravých projdeme všichni zúčastnění před dosažením hlavního cíle o.s.Zrnko naděje několika etapami.

PRVNÍ ETAPA

2006 – 08 Sestavení z dílů informací a sepsání návrhu plánu společného bydlení v rodinném charakteru v komunitě pro tělesně hendikepované spoluobčany odkázané na dopomoc nebo celkovou pomoc druhé osoby pod správou o. s. Zrnko naděje za plné kontroly a spolupráce rodinných příslušníků, přátel, dobrovolníků, sousedské výpomoci nebo placené asistence. Vše dle svobodného výběru lidí neohraničené věkové kategorie.

DRUHÁ ETAPA

2008 založení občanského sdružení „Zrnko naděje“.

Obeznamení sociální komise Semily dne 3. 11. 2008 a Městské rady Semily dne 26. 11. 2008 s návrhem plánu projektu, kteří náš návrh plánu vytvoření společného bydlení v komunitě berou na vědomí.

TŘETÍ ETAPA

Sdružení vytváří prostor pro setkávání lidí s podobným osudem. Pro společenství lidí se zdravotním omezením a zdravých, kteří jim pomáhají v běžném životě.

- 2008 srpen vznikl klub „Křídla“, který zahrnuje širokou veřejnost bez rozdílu, neohraničené věkové kategorie pro společenství lidí s hendikepem i bez zdravotního omezení. Spolupráce s rodinnými příslušníky, přáteli, dobrovolníky, kteří budou pomáhat v překonání terénu, kde hendikepovaným pomohou. Český ráj i jiná místa v naší republice jsou velice pěkná, ale nelze upravovat přístup krajiny pro vozíčkáře. Došlo by k porušení přírodního vzhledu krajiny a památek a to nechce nikdo z nás.

Založení klubu pro lidi se sníženou pohyblivostí a vozíčkářů je z našeho hlediska důležité. Je mnohem jednodušší zajistit předem společnou dopravu vlakem nebo autobusem. Zajistit přístup na nedostupná místa za pomoci rodinných příslušníků, přátel, dobrovolníků. Na hrady, zámky atd. Lidé, kteří pomohou hendikepovaným se podívat na místa, která jim jsou nedostupná.

- 2009 březen vznikly Infolisty Zrnka I. Ročník číslo 1., kde vytváříme seznam spřátelených organizací v našem regionu s možností se prezentovat. Předávání informací veřejnosti. Články o zajímavých lidech a internetové odkazy. Provázáním různě společensky postavených organizací napomůžeme začlenění lidí se zdravotním omezením se zapojit do běžného života.

Každý jedinec naší společnosti chce být začleněn do společnosti a to bez rozdílu na zdravotním stavu.

- 2009 duben, klubovna pro členy občanského sdružení Zrnko naděje.
Dne 2. 4. 2009 byla uzavřena smlouva o dohodě o využívání vymezených bytových prostorů a přilehlé zahrady mezi paní Lenkou Vanclovou majitelkou domu Jílovecká 191, Semily a občanským sdružením Zrnko naděje.

Ze smlouvy o dohodě vyplývá možnost využívat vymezené přizemní prostory domu, kde je vytvořen bezbariérový přístup pro vozíčkáře. Vymezené prostory mohou využívat pouze členové občanského sdružení Zrnko naděje při setkávání na pravidelném programu čtvrtků od 10-17hod. Dále smlouva o dohodě umožňuje sdružení využívat přilehlou zahradu u domu na pořádání svých připravovaných akcí za spoluúčasti veřejnosti dle předem smlouvaného dne a času s majitelkou prostorů.

Výkonný výbor v plném počtu po podepsání smlouvy o dohodě jednohlasně odsouhlasil a stanovil každý čtvrtek v měsíci od 10-17hod. za den setkávání v sídle o. s. Zrnko naděje, Jílovecká 191, Semily pro členy sdružení. Přilehlá zahrada u domu bude využívána pro setkávání členů sdružení a pro setkávání lidí s podobným osudem z řad veřejnosti pouze po předchozí domluvě s majitelkou domu a zahrady.

- 2009 květen vznikl pravidelný program čtvrtků od 10 – 17hod. v sídle a na zahradě o. s. Zrnko naděje pro členy sdružení, kde jsou otevřeny dveře pro nové zájemce (lidé se zdravotním omezením), které náš program osloví i pro lidi, kteří by rádi pomáhali lidem se zdravotním omezením.
Členové sdružení si sami sestavují svůj plán činnosti dle svých zájmů. Kroužky, debaty, výlety atd. Každý čtvrtek si společně vaříme oběd.

Spolupracujeme s maminkami z CPR M. E. D., které využívají sousedící zelenou roubenku se sídlem našeho sdružení. Propojujeme své programy v Jílovecké ulici, kde v současnosti vytváříme v areálu naší soukromé zahrady, sídla a areálu zahrádky s roubenkou prostor otevřených dveří pro veřejnost, která má možnost se účastnit připravených programů, akcí spřátelených organizací.

Klademe důležitost na navazování spolupráce s různě společensky zaměřenými organizacemi:

- spolupráce s CPR M. E. D., kde přirozenou cestou v běžném životě při setkávání v Jílovecké ulici s těmi nejmenšími a jejich rodiči navazujeme na začlenění lidí se zdravotním omezením do světa zdravých.
- navazujeme spolupráci i s dalšími organizacemi různě společensky zaměřenými, kde je spolupráce v začátcích.
- navázáním spolupráce s různě společensky zaměřenými organizacemi i samotnými lidmi napomáháme k celosvětové Osvětě.

- 2009 květen pro členy sdružení bylo vytvořeno několik zájmových kroužků.

V pondělí 14 – 17hod. kroužek - Ruské kuželky. (začínáme od 8. 5. 2009) Místo konání: na zahradě u sídla sdružení.

Hru Ruské kuželky jsme upravili pro lidi se zdravotním omezením, kde zdraví lidé hrají v sedu na židli pro vyrovnání pozice vozíčkáře. Hra je upravena na dvojice, kde druhá osoba zajišťuje bezpečnost hráče, který sedí na vozíku nebo židli. Přihlášení zájemci navštěvující kroužek (maximum 20 lidí) se automaticky zařazují na plánované turnaje. Poplatek jednoho hráče na turnaj 50,-Kč. (kroužek je zdarma)

Na pořádání turnaje budeme vyzívat na spoluúčast pro hru veřejnost i organizace.

Jsou připraveny další kroužky, které jsou prozatím součástí pravidelného programu čtvrtků od 10-17hod.:

amatérské divadlo – recitace, zpívání s kytarou, základy na PC, ergoterapie hrou – rozvoj motoriky, terapie s hudbou – cvičení, kompletování skleněné bižuterie, cvičení – masáže, indiáni – výroba talismanů, korálkování atd.

Připravujeme kroužek - hru Boccia s návazností na turnaje.

- 2009 4. července pořádáme akci „Naše město na vozíku“ v Jílovecké ulici s dopoledním programem soutěží pro veřejnost se spoluúčastí spřátelených organizací.

Od 14 hod pořádáme: **1. Debata s veřejností pro obeznámení návrhu plánu společného bydlení v komunitě**

Program debaty

- obeznámení s celkovým plánem činnosti o. s. Zrnko naděje
- jakou máte představu o budoucím zajištění bydlení svých blízkých s hendikepem?
- jaké aktivity byste ve svém volném čase rádi podnikli?
- máte nové nápady pro zlepšení života hendikepovaných lidí?
- rádi byste se zapojili do realizace zlepšení budoucnosti pro své blízké?
- jste spokojeni se současnou nabídkou ubytování a péčí o postižené?
- chcete se stát dobrovolníkem nebo jen příležitostně pomáhat?
- volná debata.

Veřejnost má možnost se účastnit akcí i možnost se stát novým členem sdružení z výběru variant:

- 1/ bydlení ve společném domě, kde jsou pokoje po 1-3 spolubydlících nebo i samostatné byty, kde si navzájem pomáhají. Pomáhají zde tělesně postiženým lidem dobrovolní pomocníci, rodinní příslušníci nebo si sjednají asistenční službu. Společenská místnost, kde tráví volný čas, rehabilitační místnost, společná jídelna s kuchyní. Bydlení v rodinném charakteru.
- 2 / jste tělesně postižený/á, bydlíte v samostatném bytě, kam dochází rodinný příslušník, asistenční služba nebo dobrovolník, ale ve volném čase chcete mít kam zajít za přáteli, ale nemáte kam.
- 3 / máte vytvořené bezbariérové bydlení a hledáte někoho, kdo by tam bydlel s vámi, a nevíte, jak dát o sobě vědět.
- 4 / v současnosti žijete u rodičů, ale v budoucnu, až zde rodiče nebudou by jste uvítali některou možnost, která je zde uvedena.
- 5 / jste zdraví a rádi byste pomáhali jako dobrovolníci.
- 6 / jste zdraví a rádi byste žili s lidmi s tělesným hendikepem a pomáhali jim.
- 7 / být pouze členem sdružení a aktivně se účastnit pořádaných akcí.

ČTVRTÁ ETAPA

Od roku 2008 – neomezeno. Z výběru variant body 1 – 7. dochází ke konkretizaci z výběru svobodného rozhodnutí lidí.

V třetí etapě dochází k navazování nových přátelství, kde se lidé se zdravotním omezením poznávají a mají dostatečný prostor k rozhodnutí, s kým v budoucnu budou žít ve společném domě s byty nebo pokoji v komunitě nebo v samostatných bytech pod správou o. s. Zrnko naděje pod plnou kontrolou a pomocí rodinných příslušníků, přátel, dobrovolníků, sousedské výpomoci nebo placené asistence – vše dle svobodného výběru lidí neohraničené věkové kategorie pro, které se bydlení vytváří.

Je sestaveno:

Společenství lidí se zdravotním omezením (komunita), pro které se zakoupí nemovitost - rekonstrukce nebo vystaví nový dům dle návrhu stavebního projektu Tomáše Kanioka z Brna nebo podle jiného návrhu – stavebního projektu.

Na požadovaný počet lidí se zdravotním omezením je sestavena skupina lidí, co se o ně starají, pomáhají v běžném životě.

V třetí etapě došlo k svobodnému rozhodnutí lidí se zdravotním omezením pro dobrovolníky, rodinné příslušníky, sousedské výpomoci nebo placené asistenci.

Komunita

Do komunity lidí s podobným osudem pod správou občanského sdružení může vstoupit každý, kdo chce pomáhat nebo potřebuje zajistit pomoc s bydlením a souhlasí s pravidly této komunity, která má sama o sobě dost bohatý kulturní a společenský život. Všichni mají mnoho povinností, práce, ale také se zde hodně slaví, povídá, jí, navštěvuje, cestuje apod.

„Samostatnost, rovnoprávnost, přátelství, rodina, komunita, místo kam patříte. Každý bude jistě souhlasit, že naplnění těchto slov je důležité pro každého člověka, s tělesným postižením i bez.“

Komunita lidí s podobným osudem je společenství lidí s tělesným hendikepem odkázaných na dopomoc nebo celkovou pomoc druhé osoby a zdravých, kteří si vzájemně pomáhají v péči o svou osobu. Pomáhají jim rodinní příslušníci, dobrovolní pomocníci, a pokud někdo chce, může si sjednat placenou asistenční službu, kterou si sám hradí. Na žádost člena sdružení pomáhá o.s. Zrnko naděje při hledání vhodného dobrovolného pomocníka nebo pomoc v navázání spolupráce s centrem co poskytuje asistenční službu, výběr vhodného asistenta. Na žádost člena sdružení pomáhá o.s. Zrnko naděje pomoc při jednáních na sociálních úřadech i s jinými úřady, kdy člen sdružení není schopen vzhledem k svému hendikepu jednat osobně nebo při jednáních člena sdružení (jedince) s úřady přistoupí jako doprovod další člen sdružení. Pomáháme hledat schůdnou cestu v řešení pro obě strany.

Vstup do komunity je podmíněn vstupem do občanského sdružení Zrnko Naděje.

Důležité!

Občanské sdružení zaručuje kontrolu nad tím, zdali je o lidi se zdravotním omezením dobře postaráno. Vzhledem k více možnostem bydlení je toto občanské sdružení důležité, které má přehled, jak která komunita funguje. Pomáhá navázat spolupráci a dohlíží na dobrovolníky, sousedskou výpomoc nebo sjednanou placenou asistenci, kde je možnost **okamžitě zasáhnout** při nevhodném chování lidí a rozvázat s nimi smlouvu. Zajistí se ihned náhrada. Zde mluvíme o dobrovolnících, sousedské pomoci, sjednané placené asistenci, kteří pomáhají s bydlením v komunitě rodinného charakteru. (varianty bydlení 1, 2, 3)

Kombinace komunity lidí s podobným osudem pod správou občanského sdružení dává pevná pravidla, ale i zároveň prostor volného rozhodování. Komunita se svobodně rozhoduje, co chce dělat. Občanské sdružení zajišťuje dohled nad všemi členy, zdali je o ně dobře postaráno. Zajišťuje program volného času. Výlety, rekreace, účastnit se akcí atd.

PÁTÁ ETAPA

Obezpečení sociální komise (v místě vzniklé komunity), městské rady (v místě vzniklé komunity).

Začíná spolupráce se všemi potřebnými úřady, občanským sdružením a samotnými lidmi pro, které se bydlení se zajištěním péče o jejich osoby vytváří pro dosažení zakoupení nebo výstavby domů pro komunitu – komunity.

ŠESTÁ ETAPA

Vzniklo společenství lidí se zdravotním omezením a zdravých – komunita dle návrhu plánu projektu společného bydlení v komunitě pod správou o. s. Zrnko naděje pod plnou kontrolou a pomocí rodinných příslušníků, přátel, dobrovolníků, sousedské výpomoci nebo placené asistence – vše dle svobodného výběru lidí neohraničené věkové kategorie pro, které se bydlení vytvořilo.

Svět kolem nás / květen - červen

CPR M.E.D.

Úterý 5. 5. 09 (dopoledne) Pravidelně navštěvujeme babičky a dědečky v penzionu v Řekách, pro které máme program písniček, tanečků, říkadel a dětských her.

(odpoledne) V městské knihovně Semily si děti z vlastnoručně uvařené modelíny vyválely hady a smotaly úly pro včelky, maminky přidaly nějakou tu kytičku.

Smolíček: výtvarná dílnička pro rodiče s dětmi.

VČELIČKOVÁNÍ nad knížkou Fr. Hrubína.

o.s.Zrnko naděje

Čtvrtek 7. 5. 2009 V květnu vznikl pravidelný program čtvrtek od 10 – 17hod. v sídle a na zahradě o. s. Zrnko naděje pro členy sdružení, kde jsou otevřené dveře pro nové zájemce (lidé se zdravotním omezením), které náš program osloví i pro lidi, kteří by rádi pomáhali lidem se zdravotním omezením. Členové sdružení si sami sestavují svůj plán činnosti dle svých zájmů. Kroužky, debaty, výlety atd. Každý čtvrtek si společně vaříme oběd.

Dopoledne proběhla debata všech zúčastněných členů sdružení o vytvoření pravidelného programu na každý čtvrtek od 10-17hod. Byl sestaven program na následující čtvrtky v květnu.

11.30hod. Společný oběd bramboráky

14hod. Přenesli jsme konstrukci na Ruské kuželky na zahradu u sídla sdružení a natíralo se základovou barvou.

Navštívili jsme sousedy v zelené roubence, kde pod vedením paní Lenky Hřibové z CPR M. E. D. probíhalo filcování vlny, kterou jsme také vyzkoušeli. Vyráběli jsme kuličky z ovčího rouna za pomoci filcování, kde kombinace mýdlové vody a třením mezi dlaněmi plstnatí.

Postup při filcování vlny

Do lavoru nastroujeme jádrové mýdlo Jelen a zalijeme žhavou vodou. Promícháme a až vychladne na teplotu snesitelnou pro naše ruce tak můžeme začít s filcováním vlny.

Filcování vlny

Tato nejstarší technika zpracování vlny předcházela tkaní a pletení. Plst z ovčího rouna používali pastevci na výrobu plášťů a bot.

CPR M.E.D.

Úterý 12. 5. 09 Beseda o výuce cizích jazyků na waldorfské škole.

Středa 13. 5. 09 Slavnost „zaHRAda“ ke Dni matek a Týdnu rodiny v areálu a zahrádce památkově chráněné dřevěnky v Jilovecké ulici. Zúčastnilo se 20 dospělých a 24 dětí. Navštívili nás místostarosta města Semily Vladimír Šimek, vedoucí odboru sociálních Semily věcí Alena Housová.

Program:

16.00 hod. Kytičkování

Netradiční vstupenka - bylinka či trvalka k výsadbě do zahrádky

16.15 hod. Medvědí pohádka

V rámci kampaně Celé Česko čte dětem.

Čtení pohádky se ujali naši milí hosté.

16.30 hod.

Tanečky dětí a maminek KOLO, KOLO

17.00 hod.

Vystoupení flétnového souboru ZUŠ Semily Flautissimo Amabile

o.s.Zrnko naděje

Čtvrtek 14. 5. 2009

Od 10hod. dopoledne kroužek kompletování skleněné bižuterie (ergoterapie – rozvoj motoriky rukou)

Před začátkem dnešního programu byl upečen koláč.

11.30hod. společný oběd kyselo z kvásku a brambory na loupáčku

Po obědě kompletování skleněné bižuterie

14-16hod. Cestujeme světem Austrálie

16-17hod. Debata

Beseda - Cestujeme světem - Austrálie

Promítáním fotografií s výkladem Markéty Johánkové a Petra Kopáče o jejich tříměsíčním cestování po Austrálii

Přiletěli jsme v polovině ledna do Sydney - Největšího města Austrálie na východním pobřeží, kde žijí asi 4 mil. obyvatel. Stát Nový jižní Wales.

Ze Sydney jsme letěli do Hobartu, hlavního města Tasmánie, ostrova ležícího jižně od Australského kontinentu.

Název ostrova je odvozen od jména holandského mořeplavce Abela Tasmana, který v roce 1642 přistál jako první u zdejšího pobřeží. Rozloha Tasmánie je 65 022 km². V Hobartu jsme si půjčili auto, Hyundai Getz, a vyrazili jsme na cestu podél pobřeží s občasnými odbočkami do vnitrozemí. Tasmánie je celkem řídko osídlena, kromě Hobartu na jihu je největším městem Launceston na severu, ostatní města nejsou moc velká. Vnitrozemí ostrova je hornaté s velkým množstvím vodopádů, a pobřeží poseté písčnými, nebo kamenitými plážemi. Cesty jsou tu kvalitní, ostatně jako v celé Austrálii, ale často se stane, že asfaltový povrch vystřídá prашná silnice.

Z Tasmánie jsme letěli do Melbourne. Druhého největšího města Austrálie. Tam jsme si půjčili automobil Ford Falcon, kterým jsme pokračovali podél pobřeží směrem na západ. Na jižním pobřeží jsme navštívili také skalní útvar, Dvanáct Apoštolů, vytvořený oceánem. Jedná se o skály v oceánu održené silou vody od pevniny. Tento proces rozpadu stále pokračuje a počet skal se tak neustále zmenšuje.

Později jsme dojeli do Adelaide a odtud vyrazili na cestu na sever do vnitrozemské pouště, kde jsme chtěli navštívit skalní útvar Uluru, který je pro domorodce posvátným místem. Cestování pouští je jedinečný zážitek, jezdí čerpací stanice jsou 200-300 km od sebe a jsou tu k vidění tzv. silniční vlaky, nákladní auta se 3 přívěsy, často delší než 50 metrů. V poušti je také mnoho

jezer a hejna much a komárů. K tomu je třeba ještě přidat obrovské vzdálenosti a vedra. Uluru samotné stojí uprostřed kontinentu. Skála mění barvu podle toho, jak na ni svítí slunce. Poblíž se nachází turistické město s letištěm, plné hotelů a obchodů. Cestou k Uluru jsme navštívili také Coober Peddy, město kde se těží nejvíce opálů na světě a kde lze najít podzemní hotely a restaurace vybudované ve vytěžených chodbách.

Po návratu na jižní pobřeží jsme pokračovali směrem na západ. Na západě jsme navštívili Perth, největší město Západní Austrálie, která je největším státem Austrálie. Tento stát je velmi málo osídlený, protože velkou část tvoří pouště. Perth je také nazýván nejdlehlší hlavní město světa. Cesta z Perthu podél pobřeží na sever až do Darwinu vede přes malá města založená většinou za účelem těžby nerostů např. uhlí, plyn, zlato, železo. V této oblasti také žijí krokodýli a to jak sladkovodní, tak mořští, kteří dokáží zaútočit i na lidi. My jsme krokodýli viděli při návštěvě krokodýlí farmy a vypadali opravdu nebezpečně.

Po další obrovské dávce kilometrů jsme dojeli do Darwinu, největšího města na severu Austrálie. Poblíž Darwinu jsme také navštívili NP Kakadu, kde lze vidět domorodé kresby na skalních stěnách.

Z Darwinu jsem potom pokračoval přes obrovskou vnitrozemskou poušť, ve které je jen několik málo hornických městeček, až do Brisbane ležícího na východním pobřeží. Toto pobřeží je proti poušti hustě zalidněno a také cestování je tu mnohem pomalejší, kvůli velkému provozu. I počasí se po příjezdu do Brisbane zhoršilo, často pršelo a dost se ochladilo. Bylo to způsobené i tím, že v té době začínal podzim.

Z Brisbane jsem pokračoval podél pobřeží na jih až do Canberru, hlavního města Austrálie. Canberra byla zvolena za hlavní město v roce 1908 jako kompromisní řešení sporu mezi Sydney a Melbourne, o to které z těchto měst bude hlavním městem země. Jméno Canberra v jazyce domorodců znamená Místo setkávání. Jedná se o město, které bylo přesně navrženo a postaveno podle plánů, které se nechaly inspirovat městem Chicago. Město se nachází v horách asi 150 km od pobřeží. Ve městě lze navštívit budovu parlamentu, národní muzeum, národní divadlo, válečný památník,...

Z Canberru jsem podnikl výlet na nejvyšší horu Austrálie Mount Kosciusko 2228 m n. m. ležící ve Sněžných horách. Výstup na horu je poměrně snadný, a proto je hojně navštěvována turisty, kteří si chtějí chvíli postát na nejvyšším bodě země.

Po návratu do Sydney jsme ještě před odletem podnikly cestu do Modrých hor ležících na západ od města. Modré hory byly dlouhou dobu nepřekonatelnou překážkou pro lidi snažící se kolonizovat oblasti ležící na západě. Tyto hory se nazývají modré podle zabarvení oblaků páry, která se odpařuje ze stromů.

článek Petr Kopáč

CPR M.E.D.

Ve **čtvrtek 14. 5. 09** se konal Den otevřených dveří při pravidelném programu centra - dopoledne prostory DDM, Týřova ul. - odpoledne dřevěnka v Jílovecké ul.

V předcházejícím týdnu jsme měli v památkově chráněné dřevěnce pracovní setkání s Mgr. J. Farským starostou města Semily, který byl obeznámen s průběhem realizace projektu M. E. D. věd. Rozhovor se dále vedl v projednávání o další spolupráci s městem.

Sobota 16. 5. 09

Ovečkování – tvořivé odpoledne pro celou rodinu v dřevěnce v Jílovecké ulici 13-16 kutění z ovčí vlny

Úterý 26. 5. 09 Výstava výtvarných prací k Týdnu respektu k porodu, promítání filmu „Orgastický porod“, beseda

o.s.Zrnko naděje
Čtvrtek 21. 5. 2009

Od 10hod. Volná debata o současném dění
11.30hod. Společný oběd čočková polévka

14 – 17 hod. Malování na terase – volné téma a malování zelené roubenky. Spoluúčast dětí a maminek z CPR M.E.D.

Čtvrtek 28. 5. 2009

Od 10hod. Batikování – savování

11.30hod. Společný oběd palačinky s domácí marmeládou

14-16hod. Cestujeme světem – Indonésie
16-17hod. Debata

Beseda – Cestujeme světem - Indonésie

Promítáním fotografií s výkladem Markéty Johánkové a Petra Kopáče o jejich pobytu v Indonésii.

Cestujeme světem – Indonésie

Naše cesta po Indonésii začala v Denpasaru, největším městě ostrova Bali. Ve městě žije přibližně 500 000 obyvatel a je velmi rozlehle a rušné. Nachází se tu i jediné letiště na ostrově.

Hned po příletu na Bali nás zaujali místní obyvatelé. Většinou jsou menšího vzrůstu než Evropané, velmi přátelští a skromní. Mnoho z nich se věnuje obchodu a turistům. Nabídka služeb je tu velmi bohatá. Stačí vyjít na ulici a už se turistovi nabízí řada obchodních příležitostí. Lze tu doslova na každém kroku sehnat taxi, rikšu, autobus, oblečení, jídlo, umělecké předměty, ubytování, nebo si zajít na masáž. Ceny zboží jsou smluvní. Znamená to, že obchodník i zákazník nejprve řeknou cenu, kterou podle jejich mínění dané zboží má, obvykle se tyto dvě představy o ceně na začátku jednání velmi liší. Poté probíhá smlouvání, při kterém obchodník cenu snižuje a zákazník zvyšuje částku, kterou je ochoten zaplatit. Výsledkem bývá konečná cena, která vyhovuje oběma stranám.

Z Denpasaru jsme se vydali na cestu východním směrem podél pobřeží. Nejprve jsme navštívili Sanur, což je v podstatě předměstí Denpasaru a je tu jedna z nejkrásnějších pláží na Bali. Potom jsme přes Candidasu zamířili do Amedu, kde se mimo jiné nachází škola potápění patřící českým majitelům. Z Amedu vedla naše cesta na sever ostrova do městečka zvaného Lovina Beach. Zde jsme si půjčili motocykl a vyrazili do hor ležících nedaleko od moře. Do hor jezdí méně turistů, proto je tu také obtížnější se domluvit anglicky než na pobřeží. Cestování na vlastní pěst je samo o sobě zajímavý zážitek. Dopravních značek je zde velmi málo a tak je někdy problém najít správnou cestu, nebo čerpací stanici. Domorodci v horách se obvykle živí pěstováním rýže a jejich život je chudší než na pobřeží.

Bali je typické velkým počtem chrámů, převážně hinduistických a buddhistických. Obyvatelé také často pořádají slavnosti. Většinou se jedná o slavnosti náboženské konané ve chrámech, vesnicích, anebo na pláži.

Z Bali vedla naše cesta do města Jogjakarta. Město se nachází přibližně v polovině ostrova Jáva. Jogjakarta je jedním z hlavních center Indonéské kultury. Jedná se zejména o batik, zpracování stříbra, hudbu a loutkové divadlo. Centrum města je postaveno okolo sultánova paláce. Na předměstí jsme navštívili Prambanan, jeden z největších hinduistických chrámů na světě, chráněný UNESCO.

Na severozápad od města se nachází Borobudur, krásný buddhistický chrám z 9. století, který byl opuštěn ve 14. století a poté znovu objeven v 19. století. Velká část chrámu byla opravena za pomoci Indonéské vlády a UNESCO v letech 1975 – 1982.

Jáva je také ostrov s velkým počtem sopek. Jedna z nich, stále aktivní Merapi, je na dohled od Jogjakarty a z města je pouhým okem vidět kouř stoupající z vulkánu. Také tu občas dochází k zemětřesením.

Z Jogjakarty jsme se dostali vlakem do města Surabaya, druhého největšího města země. Žije zde asi 3 miliony obyvatel. Název města vznikl spojením indonéských slov drak a krokodýl. Ve městě lze nalézt čtvrti, které jsou bohaté a stojí v nich velké obchodní paláce, ale jsou zde i velmi chudé části, kde obyvatelé žijí v bídě. Zvláštním dojmem působí řeka protékající celým městem, která už z dálky páchne a voda v ní hýří všemi odstíny hnědé. Na břehu řeky je možné navštívit výslužilou ruskou ponorku, která slouží jako muzeum a připomíná, jak důležitou roli hraje pro Indonésii námořnictvo.

Z Javy jsem už sama jela na ostrov jménem Lombok, který leží východně od Bali. Žije zde skoro 3 miliony obyvatel a při jeho rozloze to je asi 792 obyvatel na km čtvereční. Moji cestu na Lombok jsem započala v přístavu Padangvini na Bali. Cesta trvala asi 5 hodin trajektem. Na Lombok jsem se dostala až kolem 5 hodiny odpoledne a neměla cenu se vydávat dále na cestu, tak jsem noc strávila v hlavním městě Lomboku, které se jmenuje Mataram.

V Mataramu není zrovna jednoduché sehnat ubytování, ale je to jedno z posledních míst, kde si můžete vyměnit peníze za docela slušný kurz. V tomto městě se moc turistů nezdržuje, spíše je to jen záchytný bod odkud se dá nejlépe dostat na jakékoli místo na ostrově.

Druhý den ráno jsem vyrazila na místní autobus a vydala se do hor, kde jsem strávila dva dny výletem po vodopádech. Z hor jsem chtěla jet na Gilly Air, který je na severozápadě od Lomboku. Původní plán byl zůstat zde jen 2 dny, ale potom jsem na tomto malém ostrově, který za hodinu obejdete dokola, strávila 6 dní. Byl to prostě malý ráj na zemi, kde nejezdí ani auta ani motorky, maximálně na kole nebo bryčkou. Nádherně křišťálové moře a velmi přátelští lidé. Poté jsem odjela zpátky na Bali, a odtud jsem odletěla zpátky do Austrálie.

článek Markéta Johánková a Petr Kopáč

CPR M.E.D.

Úterý 2. 6. 09 Výstup na věž kostela sv. Petra a Pavla v Semilech

Po zdolání několika desítek schodů byl všem odměnou krásný výhled na okolí semilského i zážitek dětí z tajemných prostor věže kostela.

Čtvrtek 4. 6. 09 SMOLÍČEK - výtvarná dílnička pro rodiče s dětmi na zahradě MKS (Městská knihovna Semily)

od 16 hod. nad pohádkou J. Balíka vznikly originální šnečkové pytlíky na prázdninové poklady - technika savování

o.s.Zrnko naděje

čtvrtek 4. 6. 2009

Od 10.00hod Kroužek zpívání s kytarou. Přidali se k nám se zpěvem maminky a děti z roubenky.

11.30hod Společný oběd buřt guláš

14-16hod. Beseda o Indiánech

16-17hod. Debata

Beseda o Indiánech s Lukášem Kovářem

Lukáš nám vyprávěl dle knihy od autora George E. Hyde „Lid modrého oblaka“ dějiny oglalských Lakotů (Siouxů) od poloviny sedmáctého století do sedmdesátých let století devatenáctého z pera George E. Hydea, které patří ke stěžejním dílům v oboru historie původních obyvatel amerického západu. Autor knihy sleduje osudy Oglalů a dalších lakotských skupin od jejich migrace z oblasti horního toku Mississippi na území Velkých plání a dále na západ, spojené s postupným vytlačováním Arikarů, Kriů, Ponků a dalších konkurenčních kmenů, až po stále krvavější konflikty s bělošskými přistěhovalci a armádou v průběhu druhé poloviny devatenáctého století, které nakonec vyústily ve vynucené přesídlení Oglalů do jihodakotské rezervace Pine Ridge. Barvitá historie oglalských Lakotů a osudy jejich slavného náčelníka Rudého oblaka slouží Hydeovi jako základní linie vyprávění, jež postupně přerůstá v široký obraz dějin prérijních indiánských kmenů a jejich osudového střetnutí s postupující bělošskou civilizací.

Pro zajímavost uvádíme ze seznamu českých a anglických podob indiánských osobních jmen, které jsou uvedeny v této knize:

Americký kůň – American Horse, Černá noha – Blackfoot, Červeně pomalovaná líce – Paints-His-Cheeks-Red, Malý bobr – Little Beaver, Pavouk- Spider.

Zúčastnění lidé na besedě shlédli fotogalerii slavných indiánských náčelníků. Dále sbírku indiánských per a ornamentů, kde jsme si ověřili naše znalosti v rozpoznávání vystavených ptačích per.

Druhá polovina besedy se vedla o knize autorky Marie Brahové „Indiánské zastavení“, která pojednává v úryvcích o kultuře různých indiánských kmenů a o dnešním způsobu jejich životů.

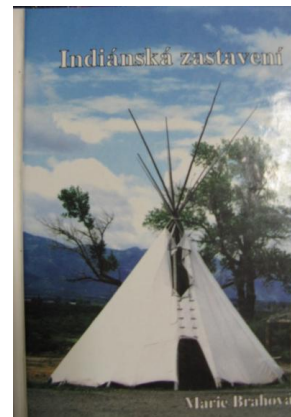
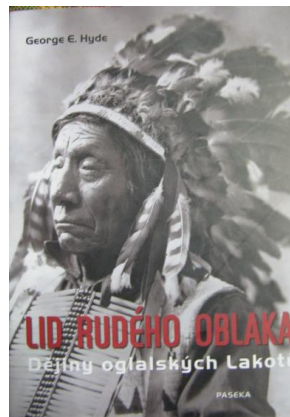
V knize jsou uvedeni slavní indiánští herci:

Larry Sellers z Kalifornie (seriál Doktorka Quinnová v roli Tančícího oblaka)

Branscomb Richmond z Los Angeles (seriál Odpadlík v roli Bobby Sixkiller)

Rodney A. Grant z Albuquerque (film Tanec s vlky)

Plánujeme další besedy na toto téma.

CPR M.E.D.

Pátek 5. 6. 09 Tradiční den dětí pro mrňata a pacholata (písničky, soutěže, hry, knížky, masky) se konal v areálu zelené chaloupky se zahrádkou od 16 hodin.

Na téma ...máme rádi zvířata... Na internetových stránkách www.zrnko-nadeje.cz v rubrice videa naleznete videozáznam z chaloupky, kde se odehrálo divadélko a zpívali písničky. Odpoledního programu soutěží v maskách si užilo cca 50 ratolestí s rodiči.

o.s.Zrnko naděje / RUSKÉ KUŽELKY / Jak to bylo...vše probíhalo...a dnes hrajeme

Pro zhotovení kuželek s koulí na plánované turnaje Ruské kuželky pro členy naše sdružení jsme oslovili pana Pavla Farského v roce 2008 (mistr semilského učiliště truhlářů).

Konstrukci na Ruské kuželky mám, vyrobil pan Jan Vancí.

Přestěhování konstrukce na zahradu, natírání barvou, úprava terénu.

Sobota 6. 6. 2009 Slavnostní zavěšení koule před první hrou a už se hraje. Pro vyrovnání pozice vozíčkáře hrají zdraví lidé též na vozíku. Od 8. 6. 09 každé pondělí kroužek pro maximum 20 lidí, od 14 – 17hod. Návaznost na turnaje, kde budeme vyzývat veřejnost ke hře. Přihláška je umístěna na stránkách sdružení.

SEMILY FAMILY

Vernisáž výtvarné skupiny Semily Family v Semilech

V Galerii XY proběhla 6. 6. 2009 vernisáž výtvarné skupiny Semily Family. Úvodní slova pro zahájení vernisáže pronesla Blanka Švestková a návštěvníkům galerie představila své přátele ze Semily Family. Obeznamenala zde přítomné s životopisem o každém z nich od narození, vystudování škol až po současnost v jejich činnostech. Poté pozvala návštěvníky na druhou část programu dne, která se konala v semilském parku Ostrov.

Jen krátce bych představila výstavu, v jejíž první části vznikl jakýsi Semily Family obývací prostor, u jehož vstupu potkáme studie spící postavy Libušky Pražákové, monitory s krajinou robota Ogyho Leony Fejfarové, designovou tapetou (ruční tisk) uvozuji křehké sklo mís Kateřiny Jínové, „Žena“ – objekt, květináč, pohovka z mobiliáře galerie a obraz Michala Strnádky na zdi.

Druhá část výstavy je koncipována jako čistě obrazová. Představujeme vám na fotografii Blanku Švestkovou při úvodních slovech na zahájení vernisáže v Galerii XY a na společné fotce lidičky ze Semily Family a to zprava MgA Leona Fejfarová: absolventka UJEP katedry skla. Věnuje se obrazům a objektům: obydlené vnitřky monitorů, robot Ogy, skleněná sněžitka – těžítka, pokojíčky v krabičkách.... Recykluje materiály, vyhledává kých, kterému dává svými instalacemi nový rozměr. Libuše Pražáková, socha a obraz. Součástí instalace v Galerii XY jsou pouze její sochy: studie spící postavy ve čtyřech verzích. V současnosti se věnuje již výhradně malbě, kterou také studuje na Ostravské univerzitě. Převládá figurativní akrylová malba. Kateřina Jínová: Absolventka SUPŠS v Železném Brodě, studentka bakalářského studia na katedře designu a užitého umění. Realizuje se především v užitém umění, skleněných mísách, vázách, je provozovatelkou Galerie XY, navrhuje interiéry. Daniel Bucek: také absolvent SUPŠS v Železném Brodě. Ve své volné tvorbě se věnuje malbě, kresbě, grafice. Blanka Švestková: teoretik skupiny, věnuje se komunikaci jednotlivých žánrů vyjádření jako je interpretace obrazu slovem atp. Karolína Pikorová: SUPŠS v železném Brodě, věnuje se malbě, volí postupy blízké intuitivní motivaci, používá akryl. Jakub Lindner: absolvent Sklářské školy v Kamenickém Šenově. Mimo své zaměstnání, kde pracuje se sklem – litou plastikou, píše básně – texty pro formaci Natvrdo, již je členem, výtvarná realizace: malba Michal Strnádek: Koláž, kresba, malba...inspire se filosofií a uměním starých kultur, vztahem technického a organického.....

Skupina výtvarně zaměřených mladých lidí vyzařuje pohodou provázanou vzájemnou spoluprací, která zdařile dozrála v celek v podobě programu I. ročník audio - piktorálního setkání OstrovArt Fest 09, který pořádali.

Ostrov: Nepřízeň počasí v podobě deště provázal festival, ale i tak od 17 hodiny na ostrově začal program podle plánu. Na podiu zněly bubny a účastníci festivalu malovali obrázky hraček, kde každý obrázek byl oceněn hračkou. Před 19 hod. začala pohádka „Koláč štěstí“ z produkce divadelního spolku Frk, Nová ves nad Popelkou. Pohádka byla vtipně pojata o králi, který se dle všeho musel oženit se zlatovlasou pannou a neb jak vše dobře dopadlo. I za nepříznivého počasí se představení vydařilo a všem se moc líbilo, sklídilo potlesk diváků. Večer se počasí umoudřilo a lidé si užívali hudbu pod širým nebem.

Galerie XY v Semilech

Rozhovor s Lukášem Dlouhým a Kateřinou Jínovou

V návaznosti na pořádanou vernisáž Semily Family v Galerii XY čtenáře seznámíme se zakladateli této galerie, která byla otevřena v březnu 2009 v Semilech.

Jaký byl první moment založit galerii a komu se tento nápad zrodil v hlavě?

Lukáš se jen usmívá, a odpovídá Kača: tento nápad se zrodil v hlavě Lukáše, který často navštěvoval truhlářskou dílnu ve Ktově. Truhláři byly první impulz pro vznik galerie a samotné prostory vedle truhlářské dílny se samy nabízely k vytvoření výstavních prostorů pro prezentaci rukodělných řemeslníků a výtvarníků. V roce 2008 se nám podařilo realizovat Lukášovu myšlenku a vznikla galerie pod názvem Galerie pod Troskou ve Ktově. (otevření galerie dne 15. 6. 2008)

Co Vás zavedlo umístit galerii v Semilech?

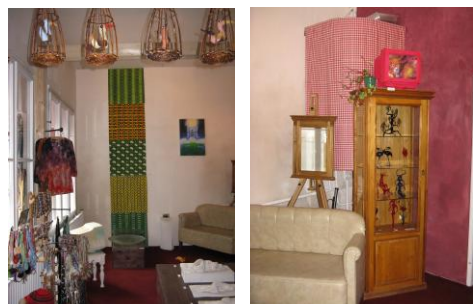
Lukáš: Umístění galerie ve Ktové nepřineslo očekávanou odezvu, a proto jsme se rozhodly galerii přemístit. Podnětem k přestěhování přímo do Semil byla spolupráce s výtvarnou skupinou Semily Family a dále možnost spolupráce s větším okruhem veřejnosti. Stěhování sebou přineslo i přejmenování galerie na Galerie XY.

Proč název XY?

Lukáš: Sami si děláme srandu, že název vznikl pro případ dalšího stěhování, ale ve skutečnosti má vyjadřovat XY - 2 neznámé v rovnici jako neomezený prostor pro prezentaci umělecky zaměřených lidí.

Kačo, ty jsi umělecky zaměřená. Zajímalo by mě, zda Tě v dětství inspiroval někdo v rodině, nebo zdali výtvarné citění vychází z Tebe?

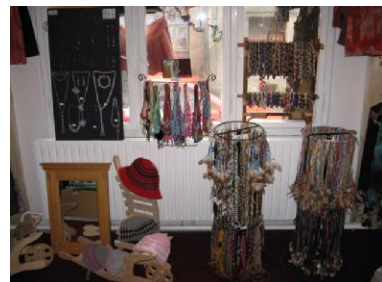
Už jako hodně malá jsem neustále otravovala mamku, ať mi nakreslí princeznu, koníčka a podobně. Fascinovaně jsem sledovala celý proces tvoření až do konce. Nyní na to často vzpomínám, protože ona fascinace mi zůstala už asi napořád. Pamatuji si, jak jsem ve školce vždy plnila výtvarný úkol úplně jinak, než po mně chtěli. Přirozenou cestou jsem později rozvíjela svoje výtvarné citění v nejrůznějších zájmových kroužcích, nebo v ZUŠce, ještě později na sklářské škole v Železném Brodě. Všechno, co jsem se kdy naučila se nyní snažím zúročovat. V současnosti se věnuji spíše designu než umění. Pracuji se sklem, textilem, navrhují interiéry a věnuji se počítačové grafice.

Prezentujete zde v galerii nositele značky regionální produkt Český ráj.

Co vás k tomu vedlo?

V Českém ráji je vysoký potenciál uměleckých řemeslníků. Řada z nich je nositelem značky certifikát Regionální produkt Český ráj. Tento projekt pod záštitou Sdružení Český ráj nás nadmíru nadchnul, a proto jsme se sdružením navázaly spolupráci. Vzájemná prezentace může být jediné přínosem v dnešní konzumní době a je přímo nutností rukodělnou práci zviditelňovat.

Vrátím se ještě k otázce na galerii. Na jaké umělce se chcete zaměřit?

Kača: Chceme dát prostor jak začínajícím výtvarníkům tak i těm, kteří by mohli být sami učiteli. Proto se zde střídají výtvarnický zaměření amatéři i profesionálové, staří i mladí.

Vznik Galerie XY v Semilech byl opravdu dobrý nápad, který obohatil dění v našem městě. Lukáš a Kača dokázali vytvořit útulnou galerii pro prezentaci neohraničené kategorie výtvarníků, řemeslníků....

Na internetových stránkách www.xy.nafoceno.cz čtenáři mohou sledovat aktuální dění.

Děkuji Lukášovi a Kači za rozhovor. Od nás všech ze Zrnka naděje přejeme mnoho zdařilých výstav a těšíme se na budoucí vzájemnou spolupráci, která byla navázána. Do galerie není bezbariérový přístup, ale kolektiv galerie návštěvníkovi na mechanickém vozíku pomůže překonat nízké schody.

Lenka Vanclová

Výstava grafik a obrazů.

4. - 31. 7. 2009

Všichni jste srdečně zváni na vernisáž výstavy v sobotu 4. 7. 2009 v 16:00 h.

VLASTA MATOUŠOVÁ

Út - Ne:
9-12, 13-18
Tel.: 481 313 457
774 976 241
www.xy.nafoceno.cz

HUSOVA 122 (POD KOSTELEM), SEMILY

o.s.Zrnko naděje

Pondělí 15. 6. 09. První zájemci o hru Ruské kuželky jsou klienti z domu Tereza, Benešov u Semil, pro které byl kroužek časově přizpůsoben v pondělí od 9 – 11hod.

CPR M.E.D.

Čtvrtek 25. 6. 09 „Svatojánské čarobejlí“ se konalo v areálu zahrádky a v památkově chráněné zelené chaloupce.

Tvořivá dílnička, tanec a přehlídka víl, společné zpívání, muzicírování, kytičkování, příprava postýlek pro svatojáanky...

o.s.Zrnko naděje

Pondělí 29. 6. 09. Kroužek Ruské kuželky od 9 – 11hod. klienti z domu Tereza, Benešov u Semil.

Rozhovor s Jitkou Bažantovou

Divadelní spolek PODIO ze Semil

Každý ví, co je divadlo. Někdo se jen k divadelnímu představení dostal pouze v rámci programu školy, ale jsou zde lidé, pro které je divadlo běžnou součástí života. Je to společenství herců, režisérů, aj., o kterých se říká, že se jim divadlo dostalo pod kůži, milují ho celou duší a věnují mu veškerý volný čas. Máme zde i diváky, kteří sedí občas nebo pravidelně v publiku, kteří dokážou ocenit herecké podání upřímným smíchem, plácem, ale hlavně potleskem, který je největším oceněním pro herce.

Setkala jsem se s paní Jitkou Bažantovou, se kterou se známe již od dětství. Vždy jsem obdivovala její elán a um v divadelní činnosti, které se věnuje mnoho let. Nahlédneme do jejího světa amatérského divadla, kde společně s ostatními herci pod vedením režiséra Zdeňka Lindnera hrají divadlo na semilsku.

Co tě dovedlo k divadlu a jak dlouho se mu věnuješ?

Co mě k divadlu přivedlo? Zájem to zkusit jaké to je. Na začátku před dvaceti lety jsem dělala inspic, nápovědu a v malých rolích okusila i prkna co znamenají svět.

Pamatuješ si na svou první roli?

Na první roli se nedá zapomenout. Byl to zázrak v pohádce Krakonošovy dary, kde jsem se roli musela naučit přes noc, a druhý den se hrálo.

Tak to muselo být dost náročné, a jaký jsi měla po prvním vystoupení pocit?

Jitka odpovídá s úsměvem „stála jsem tam jako prkno, ale text jsem odříkala bez chyby“. Ten den jsem poznala euforii po představení a to je důvod, proč se divadlu věnuji do dnes.

Jak často se scházíte v divadelním spolku?

Před novou hrou se scházíme 2x týdně a před premiérou i vícekrát. Občas uspořádáme tzv. výjezdní soustředění- to si naplánujeme výlet, dobrý dlabanec, ale věnujeme se i zkoušení divadla.

Na jaká představení ráda vzpomínáš?

Vzpomínám ráda na všechny. Nejvíce na divadlo „Prodaná Maruša“, byla to úspěšná parodie na známou operu. Soubor si zkusil úplně jiné pojetí divadelního zpracování, o které se zasloužil Zdeněk Lindner, režisér a scénárista, který se dříve věnoval loutkovému divadlu.

Maruša byla jeho první hra s herci, která byla divácky velmi úspěšná, o čem svědčí i 22 repríz a to jak na divadelních přehlídkách tak i vystoupení ve francouzském Avignonu.

Divadelních her bylo opravdu mnoho. Hodně vzpomínek mám i na hru „Hlava proti Mihuli“. Jedná se o nikdy nehranou hru Jana Wericha a Jiřího Voskovce a další hra Hrubínova „Romance pro křídlovku“, citlivě pojatá hra za doprovodu živé hudby. To byla srdeční záležitost, které si teď po letech vážím čím dál víc...

Zúčastnili jste se nějakých divadelních přehlídek?

Těch bylo hodně: Děčín, Prostějov, Poděbrady... Vystupujeme pravidelně na přehlídce Jizerské oblasti a z ní jsme postoupili až na národní přehlídku do Třebíče.

Výroky některých porotců na přehlídkách nás přiměli k vytvoření vlastní divadelní přehlídky pod názvem semilský Paroháč, kde nám jde hlavně o pohodu a kamarádskou atmosféru. Také proto je naše přehlídka nesoutěžní, i když i porotce máme... ty ale vymácháme ve studené Jizeře. Ono jim to ale nevadí, neb jsou z papíru, látky, vycpaní... V letošním roce 2009 již pořádáme 11. ročník semilského Paroháče.

To je opravdu skvělé a přeji vám všem úspěšný 11. ročník. Kdo organizuje Semilský Paroháč?

Na organizaci se podílejí všichni členové našeho souboru. Představení se hraje v divadelním sále semilské radnice a v prostorách KC Golf Semily. Snažíme se vždy zajistit pestrý program pro děti i dospělé. Divadelní představení jsou proložena živou hudební produkcí na chodbách. Nelze opomenout ani kulinářské speciality z bufetu „u Paroháče“.

Přinesla sis sebou svou kroniku o divadle, kde jsem našla „3x CAMI“.

Co je to za název???

Jsou to tři absurdní komedie, které opět režíroval Zdeněk Lindner. Po prvním přečtení scénáře jsme nikdo nevěřil, že je možné něco takového zahrát, ale pod vedením režiséra se to úspěšně zvládlo. Herci oděni do bílých lékařských plášťů sehráli vtipně pojaté představení a diváci se dobře bavili.

Dalším zdánlivě nehratelným kusem byly „Gregérie – co vykřikují věci“, se kterými jsme se nakonec dostali až na Wolkerův Prostějov...

Rozhodně netradiční pojetí provázelo i představení „Proces a deník zavražděného“ – hra Ivana Olbrachtů nastudovaná k jeho výročí. Bylo to ale vážné téma a diváci se raději baví, tak se mnoha repríz toto představení nedočkalo. Zrovna tak jako „Maryša“- i když ta naše byla s netradičním koncem.

Bylo by tedy v repertoáru i něco veselejšího?

Na veselou notu jsme naopak vsadili při opět netradiční hře „Mráz a Kopřiva“. Pak také povídky ze života dle předlohy Ivana Krause „Miláčku neblázni“ a i Kohoutův „August, August, August“ se dá považovat za veselý kus, i když se smutným koncem. Mimochodem August bylo představení, které jsem si hodně užívala... Skoro bych zapomněla na „Čochtana aneb plný hrnec zlata“...

August, August, August

Co hrajete nyní?

V současné době je aktuálním představením hra „Uděláte mně to znova?“ Je to hra z prostředí plastické chirurgie a jen dodám, že obsazení je jeden muž a pětice žen a rozhodně pobaví diváky.

Chystáte něco nového?

Teď pilně studujeme hru podle slavné televizní předlohy „Světáci“. Premiéru plánujeme na podzim.

Máš nějaký vzkaz na závěr pro naše čtenáře?

CHOĎTE DO DIVADLA!!!

Na stránkách www.podio.cz můžete sledovat aktuální dění o činnosti divadelního spolku PODIO o kterém Vás budeme informovat i v dalších vydáních Infolisty Zrnka.

Děkuji Jitce Bažantové za rozhovor a přeji jí i celému souboru mnoho úspěchů v divadelní činnosti.

Lenka Vanclová

Pohádkový svět a básně Ivety Kovářové

Ilustrace: Diana a Karolína Kovářovi / 13 a 10 let

O loupežníkovi Josefovi a čertu Matesovi

V hlubokém černém lese, stála zřícenina hradu, kde žil starý Josef vysloužilý loupežník a sním mladý čert Mates. Mates byl takový popleta a vše dělal naruby. Polévku vařil v pánvi a maso smažil v hrnci, košili oblékal na nohy a kalhoty na hlavu, atak ho lucifer poslal k loupežníkovi Josefovi. Co to vyvádíš, dyt' polena dáváš na pec místo do pece, kolikrát ti to mám opakovat? Zlobí se loupežník Josef. Ták se na na mě už nenezlob koktá Mates a dává místo soli, cukr do polévky. Že tě praštím tím polenem, koukej co to zas vyvádíš! Já já nenerad, povídá Mates Josefovi. Ty si popleta, abys bábi a tu chamrad' lidskou strašil, tak se sám třeseš strachy jak osika, a ženské se bojíš, co mě to sem poslaly? Hartusí Josef, když já to nemám rád někoho strašit a dělat na někoho pořád ble ble bl bl hudry hudry povídá Mates a usmívá se jako sluníčko, ty nejsi čert a loupežník z tebe nebude, mračí se Josef na Matesa. A co pořád máš já už stejně jiný nenabudu tak co, na to Mates. A tak se hašteří a škorpi v tom svém zříceném hradu. Jednou o svatojánské noci měly bludičky na lesním paloučku u vykotlaného dubu rej. Měsíček zářil nad temným lesem a Mates se díval s vykulenýma očima na bludičku Doubravku. Ach ta ta Doooubavka, to to je aálé bludička, koukal na ní zamilovanýma očima Mates, kokoukej Josefe jak to to sluší té Doubravce koktá Mates. Kdo to kdy vyděl a slyšel, aby se takoví kokta a polpeta zamiloval do bludičky, směje se Josef, že až hříbům poskakují klobouky a

šišky padají na zem i měsíc na nebi se usmívá a dívá se na Matesa. A a propročpak by né, já ji mám rád, povídá Mates. Koukej babky strašit než do ženské se zamilovat, to jsou potvory čertovské, horší než lucifer povídá Josef, ba praprávě na to Mates a červená se jak pivoňka. Mates přemýšlel jak dát Doubravce najevo, že se mu tuze líbí. Tak jednou dal kytičku lesních sladkých červených jahod, pak džbáněk borůvek a Doubravka se jen smála a s ostatními bludičkama jen a jen tancovala. Co co pák to to nenevidí? Že ji ji mámmám rád, zlobí se Mates, Josefe co co mamám dělat? Dyt' ti říkám hled' si své práce, babky straš a o ženské se nestarej, povídá Josef Matesovi a dál čistí a leští svou bambitku. Ale Mates mávne rukou a přemýšlí jak dát Doubravce najevo, že jí má rád. Už to to mámmám já si si sní o svatojánské noci za za tančičím, vykřikne Mates, až loupežníkovi Josefovi spadne fajfka s huby a rozbije se na dva kusy. No koukej cos zas proved ty kokto a začne házet polena po Matesovi Josef, ty nedáš pokoj, hromuje a zlobí se na Matesa. Mates vzal nohy na ramena a peláš k lesnímu paloučku, kde bludičky mají svůj rej. Měsíček zářil nad paloučkem a k tanci jim hraje stříbrnou písničku. Mates v tom úprku vběhne přímo do kola. Bludičky popadnou Matesa za ruce a tancují a tancují v jednom kole. Ženský nezbedné, já já už nenemohu, už už mě nenechte, zlobí se Mates. Tatak Dodobravko, koktá, že až dechů popadá, popomóc Jojosefe volá Mates na Josefa, ooni mě mě snad k smrti utancujou. Kdo to huláká, tet' o půlnoci a nenechaj starýho vyspat, mžourá Josef do tmy. No bodejť, že on ten popleta ten kokta jeden šel s těma potvorama ženskýma si zatancovat. Počkej, jen co gatě natáhnou a košili obléknou, volá Josef a peláš za Matesem na lesní palouček. Vy jedny sakramenský bludičky, koukejte ho hned pustit, zlobí se Josef, ale bludičky dál tancují a poskakují a Mates je tak zpocení, že vypadá jak zmoklá slepice. Ráno když sluníčko se probouzí a sním zvířátka v lese a ptákové švitoří, bludičky ztrácejí moc a rozutečou se do mokřých bažin, kam lákají pocestné a kdo o svatojánské noci do tance se s nimi dá, toho k smrti utancujou. Josefe ty mi daly, že dechu popadám, slibuji, že babky budu strašit po lese a poslechnu tě ve všem, jen mě odtud' odved', povídá Mates. A tak šly do svého zbořilého hradu, kde hospodaří a straší staré babky. A víte děti, že i od té doby Mates přestal koktat a být popleta a na žádnou ženskou se nepodíval, tak jak správný čert.

Neznámá autorka
básní a pohádek, obrazů aj.
paní Iveta Kovářová

S její tvorbou se zde
setkáváme pravidelně

Léto

*Nastav tvář slunci, léto začíná,
vždyť den krásný je a paprsky hladí tvou hebkou tvář.
„Otevři dveře, letním dnům“*

*Své nožky laní brouzdej rosou ranní, když den pohádkou začíná.
Zda se nekonečný, když k nebesům se zadíváš.*

*Dálky nekonečné lákají,
dětský smích Tě probouzí, když hvězdy hoří tmou,
noční šero tě zahálí,
vánek ten Tě ochladí a ty jdeš léto vstříc.*

*Růže v parcích voní, až hlava se sté vůně točí,
třešně zrají v zahradách,
milenci láskou se opíjí, když noc letní začíná.
Jen ten měsíc bláhově střeží mysl v nás.*

*Nastav tvář slunci, vítej den, třebaš
venku prší, s chutí vyběhni ven.
Otevři náruč svou, dyt' ty květy luční voní, letní tou pohodou...*

PRÁZDNINOVÝ PROGRAM 2009 ČERVENEC - SRPEN

Prázdninový program v Jílovecké ulici je realizován ve spolupráci spřátelených organizací
o. s. Zrnko naděje, Jílovecká 191, Semily, místo konání: v sídlu sdružení a areálu zahrady
CPR M.E.D., Jílovecká 103, Semily, místo konání: zelená roubenka a areál zahrádky, která je oplocena, menší pískoviště.

POZVÁNKA (o. s. Zrnko naděje)

Srdečně vás zveme na akci o. s. Zrnko naděje v sobotu 4. 7. „*Naše město na vozíku*“
Pořádaná akce je startem připraveného programu na prázdniny 2009 v Jílovecké ulici.

Místo konání:

v Jílovecké ulici a areálu zahrady - hry, soutěže, malování, tombola, ceny, aj...

CPR M.E.D. - v areálu zelené roubenky a přilehlé zahrady, Medvědí okénko, soutěže,
v 10hod. a 11hod. Pidipohádky

Program dne:

9 - 12hod. soutěže v celé ulici a zahrad obou organizací

Prodej: skleněná bižuterie firem Glass Lucie a Perlea, výrobky členů o.s.Zrnko naděje,
výrobky klientů z domu Tereza, Benešov u Semil

Občerstvení:

9 – 18hod. na zahradě o.s.Zrnko naděje - limo, pivo,

11 – 13hod. opékání uzeniny, kterou si každý donese.

14 - 18hod. Debata na zahradě o.s.Zrnko naděje

Na téma o vytvoření bydlení v rodinném charakteru pro naše blízké s hendikepem.

Program debaty:

- obeznámení s celkovým plánem o.s.Zrnko naděje
- jakou máte představu o budoucím zajištění bydlení svých blízkých s hendikepem?
- jaké aktivity byste ve své volném čase rádi podnikli?
- máte nové nápady pro zlepšení života hendikepovaných lidí?
- rádi byste se zapojili do realizace zlepšení budoucnosti pro své blízké?
- jste spokojeni se současnou nabídkou ubytování s péčí o postižené?
- chcete se stát dobrovolníkem nebo jen příležitostně pomáhat?
- volná debata

ZELENÉ ČTVRTKY (CPR M. E. D.)

09.30 - 10.30 Cvičení s dětmi - KOLO,KOLO

10.30 - 11.30 Teddy Bear English (mírní začátečníci a všichni, kdo si chtějí oživit AJ)

v polední pauze společná příprava a kutění dobrůtek, SPOLU OKOLO STOLU

13. – čtení či hraní pohádky

13.30 - 15.30 výtvarná dílnička (vždy konkrétní technika – viz přehled)

dle chuti a počasí zpívání, hraní, loutkování asi do 17 hod. (někdy i opékání)

Poznámka na čtvrtek 2. 7. a 13. 8. se nekoná (tábor mimo Semily)

Nabídka výtvarných dílniček v rámci projektu Květ – svět podpořeného Nadačí

Partnerství

- 9. 7. filcování z vlny, textilní kytičky a věnečky
- 16. 7. mandaly ze skla, korálků, hedvábných šátků
- 23. 7. frotáže, savování (tmavé starší tričko s sebou)
- 30. 7. ruční bylinný papír
- 6. 8. vosková batika
- 20. 8. chytání stínů a pátrání po bylinných barvivech
- 27. 8. škrobové papíry

Příměstský tábor „BEJVÁVALO“ (CPR M. E. D.)

v dřevěnce 13.7.- 17.7.2009

Pondělí – pátek 9 hod.- 12.30 hod. tel.INFO 776 077 186

Společné cvičení, zpívání,kutění, pohádkování,
návštěva sklářské dílny i neďalekého ovčína...

Kroužek Ruské kuželky (o. s. Zrnko naděje)

Každé pondělí

červenec - 6.7., 13.7., 20.7., 27.7.,

srpen - 3.8., 10.8., 17.8.(pouze dopoledne), 24.8.,31.8.

od 9 – 12hod klienti z domu Tereza, Benešov u Semil

od 14 – 17hod zatím neobsazeno, pro zájemce z řad veřejnosti jsou
připraveny přihlášky v sídlu sdružení

V červenci jeden turnaj a v srpnu druhý turnaj, na který pro hru vyzveme
tým hráčů z řad veřejnosti.

PRAVIDELNÉ ČTVRTKY (o. s. Zrnko naděje)

Každý čtvrtek

červenec – 2.7., 9.7., 16.7., 23.7., 30.7.

srpen – 6.8., 13.8., 20.8., 27.8.

Místo konání v sídlu sdružení (klubovna)a přilehlé zahrady, 10 – 17hod.

Náplň čtvrtky si sestavují členové sdružení průběžně dle svého návrhu.
Pořádáme různé besedy s debatou, malování na terase, kompletování
skleněné bižuterie – ergoterapie, rozvoj motoriky rukou, společenské
hry, zpívání s kytarou aj.

Každý čtvrtek si společně vaříme oběd, na kterém se rovným dílem
finančně podílí každý. Na konci každého měsíce je souhrn s fotografiemi
v PDF na stránkách sdružení.

Klubovna v sídlu sdružení byla vytvořena pouze pro členy sdružení, kteří
mohou využívat vymezené přizemní prostory soukromého domu a
přilehlé zahrady při programu pravidelných čtvrtků, kde je vytvořen
bezbariérový přístup pro vozíčkáře. Dále je zahrada u domu využívána
na pořádání připravovaných akcí sdružení za spoluúčasti veřejnosti dle
předem smlouvaného dne a času s majitelkou prostorů.

Program čtvrtků je vzájemně provázán ve spolupráci s Lenkou Hřibovou
z CPR M.E.D. v zelené roubence.

VÝLETY O PRÁZDNINÁCH (o.s.Zrnko naděje)

11. 7. Desná, Protržená přehrada (celodenní výlet)

18. 7. Kuks - zámek

25. 7. Dlaskův statek, Hrubý Rohozec

1. 8. Mnichovo Hradiště

8. 8. Hrádek u Nechanic

Uzávěrka pro pořádaný výlet je vždy 14 dní před konáním výletu, aby
byla zajištěna vhodná doprava (autobus, vlak, auta)na požadovaný počet
lidí nebo i možnost zrušení výletu. Výlety jsou pořádaný pro členy
sdružení se spoluúčastí zájemců o výlet z řad veřejnosti.

O prázdninách se budou konat i výlety, procházky po okolí a účast na
akcích jiných organizací dle aktuálního dění a nabídky.

Tip na září

Neděle 6. 9. 13 -17 hod. zelená dřevěnka Den skřítků a víl
zahájení medového školního roku

vyrábění, zpívání, tancování, malování

v 16 hod. loutková pohádka B.Němcové

na závěr společné hledání skřítkůho pokladu

dřevěné pondělí
sklářské úterý
pekařská středa
zahradnický čtvrtek
vlněný pátek

„LOUČENÍ S LÉTEM“ (o.s.Zrnko naděje)

21. 8 – 23. 8. 2009 Víkendové setkání členů sdružení „Loučení s létem“

Pátek 21. 8.

Příjezd členů sdružení, kteří nejsou ze Semil

Ubytování: nutné předem nahlásit počet lidí na ubytování, které bude zajištěno

Sobota 22.8.

Pochod na Kozákov start 8.00 - 9.00 hod.

Neděle 23.8.

10.00 hod. Valná hromada členů o.s.Zrnko naděje

12.00 hod. společný oběd

17.00 hod. maškarní bál

Maškarní bál se bude konat na zahradě u sídla sdružení

V roce 2008 se konal 0. ročník pochodu pro vozíčkáře, kde členové sdružení prošli trasu na Kozákov.

Novoroční výstup na Kozákov je na semilsku známá tradice, ale vozíčkáři a lidé se sníženou pohyblivostí se bohužel nemohou zúčastnit první den v roce vzhledem k zimnímu počasí. Proto pochod pořádáme v srpnu.

POZVÁNKA (o.s.Zrnko naděje)

Občanské sdružení Zrnko naděje pořádá I. ročník pochodu na Kozákov. Pochod se koná na podporu všech lidí bez rozdílu hendikepu, kteří chtějí prožít své životy v rodinném zázemí v komunitě lidí, kteří jim pomáhají v běžném životě a nechťají zbytek života prožít v různých zařízeních, až zde jejich rodiče nebudou.

Sobota 22. 8. 09

Start 8.00 -9.00 hod. od sídla sdružení o.s.Zrnko naděje, Jílovecká 191, Semily (veřejnost - startovné 20,-Kč)

Cíl do 14.00 hod. na Kozákově. Zde každý účastník pochodu obdrží diplom.

Spoluúčast veřejnosti – lidí s hendikepem a zdravých je vítána!!!

Internet - VIDEO

Pro čtenáře jsou připraveny internetové odkazy na videa o lidech se zdravotním omezením o různém dění okolo nás, které jste nám zaslali.

<http://novazeme.ning.com/profiles/blogs/inspirace-od-cloveka-bez><http://www.stream.cz/video/294169-neskutecna-zena-nepotrebuje-ruce/0>vozíčkář na D1 <http://www.youtube.com/watch?v=Er7YO872WLo>vozidlo pro vozíčkáře http://www.youtube.com/watch?v=UkZo2XUHo_oHandicap breakdance battle!! <http://www.youtube.com/watch?v=jgQkCX3duKY&NR=1><http://tn.nova.cz/zpravy/regionalni/hulvatsky-ridic-vyhazoval-matku-se-synem-na-voziku-z-autobusu.html>

Víte o zajímavém videu ze světa vozíčkářů, lidí s jakýmkoliv zdravotním omezením? Zašlete nám internetový odkaz, který zveřejníme v příštím vydání.

Napsáno životem / Srdcovka

Do redakce nám přišel příběh od naší čtenářky, která vzpomíná na chlapce z Lybie, s kterým se setkala krátce při lázeňském pobytu v Hamzově léčebně v Košumberku. Po přečtení příběhu jsem byla plná otázek co a jak se dál odehrálo v jednom životě chlapce z Lybie. Mé srdce matky bylo plné rozpolcených pocitů, a proto vás čtenáře oslovujeme prostřednictvím našich listů, zda někdo z vás zná pokračování příběhu Karima, který se ztratil...?

Příběh nám napsala Pavlína Hrachová (22let)

Tenhle příběh je moje velká srdcovka

Vím, že vy ostatní toho klučínu neznáte a vlastně ani já ne, ale jeho příběh je zvláštní a zaslouží si pozornost. V mých skoro 4 letech jsem byla sama na necelé 3 měsíce v Hamzově léčebně. Z vyprávění mámy vím, že tenkrát o návštěvách přišla do jídelny paní v šátku s dítětem v náručí. Položila ho na zem a odešla. Za pár let když už jsem přece jenom víc vnímala a byla jsem opět na lázeňském pobytu, ale tentokrát s mámou sestry často vyprávěli, jak před léty v léčebně zanechali kluka z Lybie. Byl známý po celé léčebně a jmenoval se Karim. Nevím proč, ale Karča a jeho příběh mě provází celý život. Pamatuji si, že sem úplně hltila, když nějaká sestra o něm něco řekla. Ať to bylo to, že si ho místní fyzioterapeutka po letech vzala k sobě, že měl 8 sourozenců, rodiče ho tam zanechali, když utíkali nebo to jak ho nechtěli vzít do normální základní školy kvůli jeho vzhledu atd. Poslední věc co jsem se dozvěděla, bylo, že se odstěhovali v uvozovkách z mírumilovného a závistivého města.

Minulý rok jsem tak přemýšlela o tom, že bych se s ním mohla setkat, požádala jsem tedy Poštu pro tebe. Napsali, že mají málo informací. Nevím, ale myslím si, že tělesně postižených kluků z Lybie jménem Karim tu není tak moc, troufám si říct, že ani jeden, ale no tak nic. Mezitím jsem jela do této léčebny sama na léčení a hlavně i proto, abych se po něm poptala. Hned druhý den jsem zajela na to oddělení, ale nic o něm nevěděli, což mi přišlo divný. Bylo tam pár starších sester, a že by ho neznali? Shodou okolností tam byla sestra, co mě zná od mala, a na sto procent jsem věděla, že se kamarádila s jeho adoptivní mámou a znala Karima. Zeptala jsem se, jestli o něm něco neví. Byla z mé otázky tak trochu zaskočená a tvrdila, že existoval, ale že opravdu nic neví, ale podle jejího výrazu bylo jasné, že nechce o ničem mluvit nebo si mám myslet, že se mu snad stalo něco zlého? Tak jsem se radši dál nevyptávala. Mé pocity jsou velice rozpolcené a nevím, co si mám myslet. Jsem tak trochu v šoku z mého hledání Karima a z rozhovorů s lidmi, že nikdo nic neví a nechce o ničem mluvit. Připravovala jsem se i na možnost, že již není mezi námi a tak jsem zajela na místní hřbitov. Sice neznám jeho příjmení, ale aspoň podle jeho jména jsem hledala na náhrobcích hřbitova. Bohudík jsem nic nenašla.. Zde končí moje hledání. Takže Karimku posílám ti kytičku a pusinku tam někde dále. Věřím, že tam kde si Tě nic nebolí, jsi v pořádku a je ti fajn. Mám tě moc ráda a vždycky budeš v mém srdci, i když jsme se neznali osobně. Měj se moc dobře ty můj statečnej bojovníku **J**.

Tvoje Pavlína

Poznámka redakce:

Pokud někdo z vás zná pokračování příběhu chlapce Karima z Lybie, který před lety zůstal v České republice. Napište nám. Informace předáme Pavlině Hrachové, která by se s ním ráda setkala. Děkuje všem, kteří pomohou. Dnes by mohlo být Karimovi přibližně 19 let.

STÁLÁ VÝZVA / INFORMACE / POZVÁNKY

STÁLÁ VÝZVA

Zasílání Infolisty Zrnka mohou využít organizace i soukromé osoby.
Stačí zaslat na redakce@zrnko-nadeje.cz

váš e-mail s textem:

Mám zájem o zaslání INFOLISTY ZRNKA.

Máte zájem o evidenci do našeho seznamu přátelených organizací?

váš e-mail s textem:

Mám zájem o zaslání INFOLISTY ZRNKA.

Pro naši organizaci přiložte i přihlašovací formulář do vaší evidence.

Příjem přihlásek do evidenčního seznamu přátelených organizací zašlete na e-mail nebo nás navštivte osobně v sídle sdružení.

Po tel. domluvě: Lenka Vanclová 481 621 406 / 731 458 883

Stálá VÝZVA pro příspěvky do INFOLISTY ZRNKA

Do Infolisty Zrnka má možnost přispívat široká veřejnost.

Zasílejte své články o zajímavostech, internetové odkazy, vaše názory.

Prostřednictvím Infolistů budeme představovat neznámé autory různě umělecky zaměřené.

V současnosti je informační dvouměsíčník INFOLISTY ZRNKA o organizacích v libereckém regionu v elektronické podobě na stránkách sdružení www.zrnko-nadeje.cz a stránkách Českého ráje www.cesky-raj.info/cs/cesky-raj-bez-barier/infolisty-o-s-zrnko-nadeje/
V tištěné formě má možnost veřejnost zakoupit časopis v sídle sdružení (černobíle 15,-Kč).

Rozpis vydání

Informační dvouměsíčník ročník I. INFOLISTY ZRNKA 2009
číslo 4. září (červenec-srpen) **uzávěrka 31. 8. 2009**
číslo 5. listopad (září-říjen) **uzávěrka 30. 10. 2009**
Informační dvouměsíčník ročník II. INFOLISTY ZRNKA 2010
číslo 1. leden (listopad-prosinec) **uzávěrka 31. 12. 2009**
číslo 2. březen (leden-únor) **uzávěrka 28. 2. 2010**
číslo 3. květen (březen- duben) **uzávěrka 30. 4. 2010**
číslo 4. červenec (květen-červen) **uzávěrka 31. 6. 2010**

Do týdne po uzávěrce zveřejnění na stránkách sdružení

Příští vydání září 2009

Prázdninový program v Jílovecké ulici červenec - srpen
Pohádkový svět a básně Ivetty Kovářové
Za červenec – srpen články, novinky, informace
Pozvánky na září - říjen

KONTAKT - INFOLISTY ZRNKA
redakce@zrnko-nadeje.cz
Redaktorka: Lenka Vanclová
Webmaster: Martin Bašek

Chcete-li přispět na činnost našeho sdružení peněžitým či věcným darem, obraťte se na nás prostřednictvím e-mailu, telefonicky nebo osobně.
Za případnou podporu děkujeme.

POZVÁNKA

Semilské turistické slavnosti
u příležitosti
100. výročí otevření Riegrovy stezky a založení KČT Semily
sobota 12. září 2009

Program:
• Muzeum a Pojizerská galerie – výstava o historii a současnosti Riegrovy stezky, vernisáž a křest knížky „Riegrova stezka údolím Jizery“
• Turistický pochod v dobových kostýmech
• Zábavný program pro děti a dospělé v Bitouchově
Pořádá KČT Semily pod záštitou Města Semily
Bližší informace:
Zdeňka Marková - mob. 724 096 226, Iva Chaloupková - mob. 604 123 277

Na stránkách www.zrnko-nadeje.cz v rubrice „Prázdninový program 2009“ naleznete kulturní akce, která připravilo Sdružení Český ráj.